

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

38.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 11-го Мая — 1837 — Wilno. Wtorek. 11-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

9-го числа сего мѣсяца въ городѣ Вильнѣ совершилось важное, болѣе двухъ сотъ лѣтъ не бывавшее тутъ, событіе *). Это есть заложеніе православной каменной Церкви на Грекороссійскомъ кладбищѣ. Сіе кладбище, занимающее самое возвышенное и живописное мѣстоположеніе, до 1831 года, представляло взорамъ самый непріятный видъ. Кресты, безпорядочно тамъ и сямъ разбросанные, обезображенные святотатскою рукою памятники, насыпи земли обрушившіяся, увеличивали печаль, при воззрѣніи на мѣста тѣхъ и смерти невольна рождающуюся. Но съ 1831 года кладбище начало приходить въ лучшее состояніе. На собранную въ первый разъ, попеченіемъ церковнаго Старосты Тихона *Зайцова*, отъ добродѣтельныхъ дателей сумму, выстроены каменный для жилья сторожей и для некоторыхъ церковныхъ потребностей домъ. Сдѣлана въ видѣ шоссе насыпанная дорога на гору, на которой находится кладбище, выведена часть каменной оградѣ отъ большой Московской дороги; съ другихъ сторонъ кладбище обведено глубокимъ рвомъ; внизу кладбища вдоль дороги заведенъ фруктовый садъ. Усердіе Христіанъ не охладѣло. Въ другой разъ собрана Попеченіемъ тогожъ Старосты отъ добродѣтельныхъ же дателей значительная сумма, и на устроеніе каменной, во имя преподобныя Евфросиніи Княжны Полоцкѣй, Церкви на кладбищѣ. Заложеніе сего храма происходило такимъ порядкомъ. По совершеніи Божественной Литургіи въ Церкви Виленскаго Святодухова Монастыря, Настоятель оного Архимандритъ *Платонъ* съ Приходскимъ и Полковымъ Духовенствомъ при многочисленномъ стеченіи разныхъ исповѣданій народа, совершилъ крестный ходъ на кладбище, отстоящее отъ Монастыря почти въ двухъ верстахъ. Пріятно было смотрѣть, какъ Христіане разныхъ исповѣданій и сословій единодушно поспѣшали на предназначенное мѣсто, гдѣ уже все приготовлено было для совершенія обряда. Освященіе основанія Храма, при благоприятной тихой и теплой погодѣ, исполнено какъ можно лучше. Священный обрядъ сей почтили своимъ присутствіемъ Виленскій Военный и Гродненскій, Минскій и Вѣлостокскій Генералъ Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Николай Андреевичъ *Долгоруковъ* и другіе знатнѣйшіе военные и гражданскіе Чиновники. Трогательное слово, произнесенное при семъ Архимандритомъ *Платономъ* о томъ, какое умирающіе Христіане утѣшеніе могутъ погнѣпать отъ устройства на семъ мѣстѣ дома Божіа, привело всѣхъ въ удивленіе.

Санктпетербургъ, 3-го Мая.

2-го Мая, выѣхавъ отсюда въ разныя губерніи, Его Императорское Высочество Наслѣдникъ Цесаревичъ и Великій Князь **АЛЕКСАНДРЪ НИКОЛАЕВИЧЪ.** (Спб. В.)

— 7-го Апрѣля, скончался въ Кіевѣ Генераль-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Дня 9-го текущаго мѣсяца, въ мѣстѣ Вильнѣ odbyło się ważne, przeszło od dwóch wieków nie bywałe tu zdarzenie *). Jest to założenie Prawowierney muirowaney Cerkwi na Cmentarzu Greko-Rossyyskim. Cmentarz ten, zajmujący wyniosłe i malownicze miejsce, do roku 1831 przedstawiał oku najnieprzyjemniejszy widok. Krzyże tam i ówdzie bez porządku porzucane, zeszczone świętokradzką ręką pomniki, uszkodzone nasypy mogiłowe, wszystko to mimowolnie powiększało rodzący się smutek, za weyrzeniem na miejsce nicości i śmierci. Ale od roku 1831, Cmentarz zaczął przychodzić do lepszego stanu. Z zebranej pierwszy raz, staraniem Wileńskiego Kupca Tichona *Zaycowa*, z dobrowolnych ofiar summy, wymurowano dom na mieszkanie stróżów i dla niektórych cerkiewnych potrzeb; nakształt szosy usypało drogę ku górze, na której się cmentarz znajduje, wyprowadzono część muirowanego ogrodzenia od strony wielkiej Moskiewskiej drogi; z innych stron oprowadzono Cmentarz głębokim rowem; u dołu Cmentarza wzdłuż drogi założono owocowy ogród. — Gorliwość Chrześcian nie ostygła. Drugim razem za témże staraniem zebrano także z dobrowolnych ofiar znaczną sumę, na wymurowanie Cerkwi na Cmentarzu, pod imieniem Świętej Eufrozynii Xiężniczki Połockiej. Założenie tej świątyni odbyło się sposobem następującym: Po odprawieniu Mszy świętej w Cerkwi Wileńskiego Sw. Ducha Monastéru, Przełożony jego, Archimandryta *Platon* z parafialnym i półkowem duchowieństwem, przy licznein zebraniu się różnych wyznań ludu, odbył processyą na Cmentarz, odległy od Monastéru prawie na dwie wiorsty. Przyjemnie było widzieć, jak Chrześcianie różnych wyznań i stanów jednomyślnie śpieszyli do wyznaczonego miejsca, gdzie już wszystko dla odbycia obrzędów było przygotowane. Poświęcenie fundamentów Świątyni, wśród przyjemney, cichey i piękney pogody, dopełniło się jak najlepiej. Świętą tę ceremonią udarowali swą obecnością Wileński Wojenny, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał Gubernator, Jenerał-Adjutant, Xiążę *Nikołaj Andrzejewicz Dolhorukow* i inni znakomitsi Woyskowi i Cywilni Urzędnicy. Poruszająca mowa, którą miał z tej okoliczności Archimandryta *Platon* o tém: jakie umierający Chrześcianie mogą czerpać pocieszenie ze wzniesienia na tém miejscu domu Bożego, przywiodła wszystkich do rozrzewnienia.

Sanikt-Petersburg, dnia 3-go Maja.

Dnia 2-go Maja, wyjechał stąd do różnych Guberni, Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ NASTĘPCA CESARZEWICZ WIELKI XiĄŻE **ALEXANDER NIKOLAJEWICZ.** (G. S. P.)

— Dnia 7-go Kwietnia, umarł w Kijowie Jenerał

*) Последнее заложение православной въ Вильнѣ Церкви, (каковыхъ церквей тутъ никогда было болѣе 15) было въ 1630 году, когда положено основаніе нынѣшней каменной Церкви Святодухова Монастыря.

*) Ostatnie założenie Prawowierney w Wilnie Cerkwi (którychъ było tu niegdyś więcej 15), odbyło się w roku 1630; wówczas położono kamień węgielny muirowaney Cerkwi Monastéru Świętego Ducha.

Фельдмаршалъ Князь *Фабіанъ Вильгельмовичъ фонъ-деръ-Остенъ-Сакенъ*, на 85-мъ году отъ рожденія. По сему случаю Высочайше повелѣно всей арміи наложить трауръ на три дня. (Сѣв. Пт.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Г. Министра Финансовъ, съ изображеніемъ Высочайшаго Его Императорскаго Величества повелѣнія, послѣдовавшаго въ 9 день минувшаго Марта, относительно устройства на будущее съ 1839 по 1843 годъ четырехлѣтіе питейныхъ откуповъ и другихъ сборовъ. Приказали: 1.) для явки желающихъ участвовать въ торгахъ на питейные съ 1839 по 1843 годъ откупа, назначить срокъ 1 числа Марта будущаго 1838 года и о вызовѣ таковыхъ желающихъ, въ публичныхъ вѣдомостяхъ и въ издаваемыхъ къ онымъ Сенатскими Типографіями прибавленіяхъ печатать особыми статьями объявленія слѣдующаго содержанія: „Отъ Правительствующаго Сената объявляется, что во исполненіе Высочайшаго Его Императорскаго Величества повелѣнія, питейные съ 1839 по 1843 годъ сборы въ 28-ми Великороссійскихъ губерніяхъ и Кавказской Области, въ Сибирскихъ губерніяхъ и въ Омской Области, въ Новороссійскихъ губерніяхъ и въ городѣ Одессѣ, въ Бессарабской Области, въ городахъ двухъ Малороссійскихъ и семи Западныхъ губерній, въ казенныхъ селеніяхъ Полтавской, Черниговской, Кіевской и Харьковской губерній, въ землѣ Войска Черноморскаго, въ округахъ военныхъ поселеній и въ колонистскихъ селеніяхъ Херсонской и Таврической губерній; равномерно пошлинный сборъ въ Новороссійскихъ губерніяхъ и Бессарабской Области и другія важныя откупныя и оброчныя статьи, если это признано будетъ полезнымъ и наконецъ Консумціонный и Пропинаціонный сборы въ Вѣлостокской Области, имѣютъ быть отданы въ частное откупное содержаніе съ торговъ, кои произведены будутъ въ Правительствующемъ Сенатѣ; для чего желающіе участвовать въ оныхъ, имѣютъ явиться въ Правительствующій Сенатъ съ благонадежными залогами непременно къ 1 числу Марта 1838 года, гдѣ имъ и будетъ объявлено о измѣненіяхъ, предполагаемыхъ въ нынѣ дѣйствующихъ откупныхъ условіяхъ, въ видѣ дополненія къ онымъ, съ тѣмъ, чтобы они замѣчанія свои на эти измѣненія, представили со дня объявленія въ мѣсячный срокъ, послѣ котораго оныя приняты уже не будутъ. Причемъ поставляются они въ извѣстность, что коренныя перемѣны въ устройствѣ откуповъ допущены не будутъ, и что замѣчанія ихъ должны быть писаны на каждый § порознь, не смѣшивая оныхъ, а также разныхъ предметовъ въ одно замѣчаніе. Причемъ объявляется: 1.) Что колонистскія въ Херсонской и Таврической губерніяхъ селенія, коимъ льготные годы истекли, будутъ отдаваться на откупъ вообще съ прочими казенными селеніями на тѣхъ условіяхъ, какія о Новороссійскомъ откупѣ съ 1839 по 1843 годъ постановлены; равномерно отдастся питейная продажа въ откупъ и въ тѣхъ колоніяхъ, коимъ льготные годы минуютъ въ теченіи четырехлѣтія съ 1839 по 1843 годъ, на томъ же основаніи и съ тѣмъ, что откупщики допущены будутъ къ дѣйствіямъ по откупу въ сихъ колоніяхъ со времени окончанія льготныхъ лѣтъ до 1843 года; если же гдѣ въ колоніяхъ окажется какое-либо число приселившихся колонистовъ, коимъ льготные годы еще не миновали, то онымъ будутъ отпускатся деньги изъ общей откупной суммы, сколько слѣдуетъ будетъ по расчету, до истеченія срока льготы, съ отсылкою оныхъ въ Канторы Иностранныхъ поселенцевъ; тѣмъ же колонистамъ, кои по окончаніи на откупъ торговъ, и по утвержденіи откупныхъ суммъ приселятся вновь, и во избѣжаніе затруднительности въ расчетахъ, повелѣно назначить слѣдующую часть откупной суммы по истеченіи срока откупнымъ контрактамъ, то-есть съ 1843 года. 2.) Что Высочайше повелѣно нынѣшнихъ откупщиковъ, буде кто изъ нихъ пожелаетъ войти въ новые откупа, допустить къ торгамъ по прежнему примѣру и съ тѣми залогами, какіе представлены отъ нихъ по теперешнимъ откупамъ, съ тѣмъ однако же: а.) Если на залогахъ сихъ при произведеніи торговъ не будетъ по текущему откупу никакой недоимки; о немъ должны быть представлены отъ нихъ свидѣтельства Казенныхъ Палатъ. б.) Буде у содержателя сборовъ представляемый такимъ образомъ залогъ не собственный, то обязанъ онъ предъявить на то согласіе владѣльца оного залога, то есть новую довѣренность. в.) Какъ за сими представленіемъ на новые откупа, прежніе залоги должны отвѣчать и за часть 1838 года и за новое четырехлѣтіе; то въ случаѣ неисправности откупщиковъ, могущихъ произойти въ теченіи остальнаго времени нынѣшняго откупа, поступаемо будетъ на общемъ основаніи условій,

Marszałek Polny *Xięże Fabian von der Osten-Sacken*, mając wieku lat 85. Z tej okoliczności Narwrezy rozkazano całej Armii przywdziać na trzy dni żałobę. (P.P.)

— Rządzący Senat słuchali Rapportu P. Ministra Skarbu, z wypisaniem Narwrszego Jego Cesarskiego Mości Rozkazu, następnego w dniu 9 zeszłego Marca, względem urządzenia na przyszłość od roku 1839 do 1843 czterolecia trunkowych odkupów i innych poborów. Rozkazali: 1) Dla jawienia się życzących uczestniczyć w targach na trunkowe od roku 1839 do 1843 odkupy, naznaczyć termin dnia 1-go Marca następującego 1838 roku, i o wezwaniu tych życzących, w publicznych wiadomościach i w wydawanych do nich przez Senackie drukarnie dodatkach wydrukować w osobnych artykułach ogłoszenia treści następującej: „Od Rządzącego Senatowi ogłasza się, że na wypełnienie Narwrszego Jego Cesarskiego Mości rozkazu, trunkowe pobory od roku 1839 do 1843 w 28 Wielkorossyjskich Guberniach i Kaukazkim Obwodzie, tudzież w Guberniach Sybirskich i w Omskim Obwodzie, w Guberniach Małorossyjskich i w mieście Odessie, w Obwodzie Bessarabskim, w miastach dwóch Małorossyjskich i siedmiu Zachodnich Guberni, we wsiach skarbowych Guberni Połtawskiej, Czernihowskiej, Kijowskiej i Charkowskiej, w Ziemi Wojska Czarnomorskiego, w Okręgach wojskowych osiedleń i we wsiach Kolonialnych Guberni Chersońskiej i Tauryckiej; również poszlinowy pobór w Guberniach Noworossyjskich i Obwodzie Bessarabskim i inne ważne artykuły odkupowe i czynszowe, jeżeli to uznane będzie za pożyteczne, i nakoniec pobory konsumpcyjny i propinacyjny w Obwodzie Białostockim, mają być oddane w prywatną odkupną dzierżawę przez targi, które się odbywać będą w Rządzącym Senacie; dla czego życzący uczestniczyć w nich, mają jawić się do Rządzącego Senatu z pewnemi ewikcyami nieodmienne w dniu 1 Marca 1838 roku, gdzie im będzie objaśniono o odmianach, projektowanych w mających teraz moc obowiązującą odkupowych warunkach, w kształcie dodatku do nich, z zastrzeżeniem, iżby oni swe uwagi nad temi odmianami, przedstawili od dnia ogłoszenia w przeciągu miesięcznego terminu, po upływie którego takowe przyjętemi już nie będą. Przy czem zawiadamiają się, że odmiany zasadnicze w urządzeniu odkupów dopuszczone nie będą, i że ich uwagi powinny być pisane nad każdym § osobno, nie mieszając ich, i różnych także przedmiotów do jednej uwagi. Przy czem ogłasza się: 1) że kolonialne wsi w Guberniach Chersońskiej i Tauryckiej, dla których lata ulgi już upłynęły, będą się oddawały w odkup razem z innemi skarbowemi wsiami na tych warunkach, jakie o odkupie Noworossyjskim od roku 1839 do 1843 będą postanowione; równie też oddaje się na odkup sprzedaż trunkowa i w tych koloniach, którym lata ulgi upłynęły w przeciągu czterolecia od roku 1839 do 1843 na teżyż podstawie i z tē, że odkupnicy dopuszczeni będą do działañ odkupowych w tych koloniach od czasu ukończenia lat ulgi do 1843 roku; jeżeli zaś gdzie w koloniach okaże się jakakolwiek liczba nowo osiadłych kolonistów, którym lata ulgi jeszcze nie upłynęły, tedy będą im wydawane pieniądze z ogólnej odkupnej summy, ile będzie wypadało z rachunku, do czasu upłynięcia terminu ulgi, z odesłaniem ich do Kantoru osiedlonych cudzoziemców; tym zaś kolonistom, którzy po ukończeniu na odkup targów i po utwierdzeniu odkupnych summ na nowo osiadł, dla uniknienia trudności w rachunkach, rozkazano naznaczyć należną część odkupnej summy po upływie terminu odkupnych kontraktów, to jest: od roku 1843. 2) Że Narwrezy rozkazano terazniejszych odkupników, jeżeli który z nich zechce wejść do nowych odkupów, dopuścić do targów sposobem dawniejszym i z temi ewikcyami, jakie przedstawione są od nich w terazniejszych odkupach, z tē jednakże: a) Jeżeli na tych ewikcyach przy odbywaniu targów nie będzie w bieżącym odkupie żadnych zaległości; o czē powinny być przez nich okazane świadectwa Izby Skarbowych. b) Jeżeli u dzierżawcy poborów składana tym sposobem ewikcyja będzie nie własna, tedy obowiązany on jest okazać na to zgodzenie się właściciela tej ewikcyi, to jest: nową plenipotencyją. c) Ponieważ po tē przedstawieniu na nowe odkupy, dawniejsze ewikcye powinny odpowiadać i za część 1838 roku i za nowe czterolecie; tedy w razie nieakuratności odkupników, mogący zdarzyć się w przeciągu pozostałego czasu terazniejszego odkupu, postępowano będzie na ogólnej podstawie warunków, tak względnie bieżącego, jako i następnego odkupów, to jest: będą się na nie wzywać nowi życzący razem i oddadzą się w ich dzierżawę pobory tak na czas pozostały terazniejszego, jako i na całe następne czterolecie. d) Postanawia się za prawidło, iżby życzący targować się na następne odkupy, oprócz nowych plenipotencyi na dawniejsze ewikcye, przedstawiali i nowe

какъ относительно текущаго, такъ и будущаго откуповъ, т. е. будутъ вызываться на оныя новые желающіе въ совокупности и отдадутся въ содержаніе ихъ сборы какъ на остальное время нынѣшняго, такъ и на все будущее четырехлѣтіе. д.) Постановляется правиломъ, чтобы желающіе торговаться на будущіе откупа, сверхъ новыхъ довѣренностей на прежніе залоги, представляли и новыя свидетельства Гражданскихъ Палатъ; ибо легко случиться можетъ, что въ теченіи времени поступили на оныя разныя взысканія, произведеніе коихъ отлагается только до окончанія откуповъ. Сіе однако не должно относиться къ дополнительнымъ свидетельствамъ по 50 рублей на душу Государственнаго Заемнаго Банка и Опекунскихъ Совѣтовъ, кои не требуютъ обновленія, лишь бы представлены были новыя на оныя довѣренности. II.) Независимо отъ такового опубликованія въ газетахъ, велѣтъ Губернскимъ и Областнымъ Правленіямъ и Правительствомъ и Войсковымъ Канцеляріямъ сдѣлать вышепроеписанное объявленіе Правительствующаго Сената извѣстнымъ посредствомъ Градскихъ и Земскихъ Шолцій обитателямъ подвѣдомой каждому изъ нихъ губерніи, или Области. III.) Всѣмъ Гражданскимъ Палатамъ и прочимъ равнымъ имъ мѣстамъ, выдачею свидетельства на имѣнія для залоговъ завѣдывающимъ, предписать, дабы онѣ по просьбамъ владѣльцовъ имѣній, выдачею новыхъ свидетельства не затруднялись тѣмъ, что оныя имѣнія состоятъ въ залогѣ по прежнимъ откупамъ; а изъявляли бы въ оныхъ свидетельствахъ, что такое-то имѣніе состоятъ подъ запрещеніемъ по такому-то откупу по 1839 годъ и что съ выдачи прежняго свидетельства никакихъ взысканій на оное не поступало; если же поступали, то означать, какія именно. При выдачѣ таковыхъ новыхъ свидетельства, вышеозначеннымъ мѣстамъ вмѣнить въ обязанность сообщать о томъ въ тѣ Казенныя Палаты, отъ которыхъ послѣдовало на залоги запрещеніе, съ тѣмъ, чтобы онѣ прежнія свидетельства по окончаніи откуповъ и расчетовъ съ содержателями сборовъ, возвращали въ Гражданскія Палаты. И о томъ послать указы, каковыми дать знать Казеннымъ Палатамъ и Экспедиціямъ и присутственнымъ мѣстамъ, равно уведомить Гг. Министровъ, Военныхъ Генералъ-Губернаторовъ, Генералъ-Губернаторовъ, Военныхъ Губернаторовъ, управляющихъ гражданскою частию и Гражданскихъ Губернаторовъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Правительствующаго Сената Департаменты и Общія оныхъ Собранія, сообщить вѣденія и припечатать въ Сенатскихъ вѣдомостяхъ. Апрѣля 22 дня 1837 года. (По 1-му Департаменту.) (С. В.)

Митавѣ, 8-го Апрѣля.

Снѣгъ, шедшій въ продолженіе почти всего Марта мѣсяца, и ужасныя мятельцы, навѣявшія въ послѣдніе дни Марта, лѣса и кустарники чрезвычайными грудями снѣга, а дороги и поля непроходимыми сугробами, хотя и предвѣщали большое поноводіе, но никто, даже старожилы города Митавы и окрестностей, не воображали, что оно постигнетъ ихъ съ такою разорительною силою.

Уже за недѣлю предъ симъ пасмурная и холодная погода превратилась въ ясную и благополучную. Солнце, которое въ теченіе четырехъ недѣль скрывалось за тучами, вдругъ проглянуло, и сильно подѣйствовало на атмосферу и снѣговыя массы, и вдругъ потекли ручьи, маленькія рѣчки вскрылись, и ледъ, толщиною въ аршинъ, покрывавшій рѣку Аа, сдвинулся въ двое сутокъ рыхлѣе и ненадежнѣе. Сообщенія чрезъ рѣку прекратились.

Всѣ эти измѣненія слѣдовали чрезвычайно скоро одно послѣ другаго, такъ, что рѣка Аа, чрезъ которую еще за два дня предъ тѣмъ проѣзжали тяжелые экипажи, вдругъ разлилась 3-го числа сего мѣсяца, при неимоверно скоромъ и сильномъ прибываніи воды.

Воды, видимо увеличившіяся, вскорѣ достигли обыкновеннаго высшаго стоянія своего; но, не останавливаясь на немъ, онѣ его превзошли нѣсколькими футами, и потопили не только предмѣстія Митавы и нѣсколько улицъ въ самомъ городѣ, и всѣ окрестности на семь и болѣе верстъ во всѣхъ направленіяхъ, а по направленію къ морю, даже до самаго взморья. Мызы и крестьянскіе дома потопились по самыя крыши; множество домашняго скота потонуло; зерновые запасы въ житницахъ помокли, и повсюду распространилось разореніе. Прекрасная насланная плотина, въ 1829 году устроенная и служащая удобными и надежными сообщеніемъ между городомъ и Митавскимъ замкомъ, покрывалась водою, и въ нѣсколькихъ мѣстахъ прорвалась. Мостъ отъ Митавы къ ней, чрезъ рѣку Дриксу ведущій, потрясенъ несшимся льдомъ въ основа-

свидѣтвѣ Ізбъ Цивилныхъ: гдѣ ѣтъ можно себѣ здарzyć, że w przeciągu czasu nastąpi na nie rozmaite uzyskania, których uskutecznienie odkłada się tylko do ukończenia odkupów. To jednakże nie powinno się odnosić do świadectw dodatkowych po 50 rubli na duszę Pożyczkowego Banku Państwa i Rad Opiekuńczych, które nie potrzebują odnowienia, byleby tylko przedstawione były nowe na nie plenipotencye. II) Niezależnie od tego opublikowania w gazetach, rozkazać Gubernialnym i Obwodowym Rządom i Wojskowym Kancelaryom uczynić wyżej opisane ogłoszenie Rządzącego Senatu wiadomem przez Miejskie i Ziemskie Policje, mieszkańcom podległej każdemu z nich Gubernii lub Obwodu. III) Wszystkim Izdom Cywilnym i innym równym im miejscom, wydawaniem świadectw na majątki do ewikcyi zawiadującym, zalecić, iżby one względem prośb właścicieli majątków, przez wydawanie nowych świadectw nie robiły ztąd sobie trudności, że te majątki znajdują się w ewikcyi na dawniejsze odkupy; lecz gdyby wyrażały w tych świadectwach, że taki to majątek zostaje pod zaprzeczeniem z takiego to odkupu do roku 1839, i że od czasu wydania uprzedniego świadectwa żadnych na nim uzyskań nie było; jeżeli zaś były, tedy wyrażać jakie mianowicie. Przy wydaniu takich nowych świadectw, wyżej oznaczonym miejscom przepisać za obowiązek donosić o tém do tych Izb Skarbowych, z których nastąpi na ewikcyę zaprzeczenie, z tém, iżby oni uprzednie świadectwa, po ukończeniu odkupów i rozrachunków z dzierżawcami poborów, zwracali do Izb Cywilnych. I o tém posłać ukazy, przez które dać wiedzieć Skarbowym Izdom i Ekspedycjom i miejscowym Urzędom, również uwiadomić PP. Ministrów, Wojskowych Jenerał-Gubernatorów, Jenerał-Gubernatorów, Wojskowych Gubernatorów, Zarządzających Sprawami Cywilnymi i Cywilnych Gubernatorów; a do Najświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentów i do Ogólnych ich Zebrań przesać uwiadomienia i wydrukować w Senackich Gazetach. 22-go Kwietnia 1837 roku. (Z 1-go Departamentu). (G. S.)

Nitawa, dnia 8 Kwietnia.

Śnieg, który przez cały prawie Marzec padał i okropne zawieje, które w ostatnich dniach Marca zasypały lasy, zarośla, drogi i pola, nadzwyczaj wielkimi i trudnemi do przeyscia massami śniegu, chociaż kazały spodziewać się wielkiego wezbrania wody, jednakże nikt, nawet najstarsi z mieszkańców miasta Nitawy i okolic, nie przypuszczali sobie, iżby to wezbranie nawiedziło ich z tak niszczącą mocą.

Już przed tygodniem dni pochmurne i zimne zamieniły się w piękną pogodę. Słońce przez cztery tygodnie kryjące się za chmurami, niespodzianie ukazało się, i mocny wywarło wpływ na atmosferę i masy śniegu; nagle popłynęły strumienie, rzeczki puściły, a lod, na arszyn gruby, pokrywający rzekę Aa, w dwie doby stał się wątkim i niebezpiecznym. Komunikacya przez rzekę ustała.

Wszystkie te odmiany tak prędko jedno po drugim następowały, iż rzeka Aa, przez którą przed kilkoma dniami przechodziły ciężkie wozy, nagle dnia 3-go ter. miesiąca wylała, z trudną do uwierzenia prędkością i gwałtownością przybywania wody.

Zwiększając się widocznie woda, wkrótce doszła do stanu zwyczajnej swojej wysokości; ale nie zatrzymując się na nim, podjęła się na kilka stop wyżej, i zalała, nie tylko przedmieście Nitawy i kilka ulic w samym mieście, ale też wszystkie okolice na siedm i więcej wiorst w rozmaitych kierunkach, i od strony morza, aż do samego brzegu. Folwarki i domy włościańskie zalała po same strzechy; wiele domowego bydła utonęło; w śpichrzach zboże zamokło, i wszędzie panuje zniszczenie. Piękna nasypowa grobla, w roku 1829 urządzona i służąca za wygodną i pewną komunikacyą między miastem a zamkiem Nitawskim, zalana została wodą, która w kilku miejscach ją przerwała. Most z Nitawy do tej grobli, przez rzekę Drikę wiodący, krą został wstrząśniony w swej posadzce i rozmaite poniosł uszkodzenia; nawet Nitawsko-Ryżkie szosze na kilka wiorst od Nitawy, zalane jest wo-

нихъ своихъ, и претерпѣлъ разныя поврежденія, да и самое Митавско-Рижское шоссе покрылось, на протяжении нѣсколькихъ верстъ отъ Митавы, водами, и должно было въ иныхъ мѣстахъ уступить сильному и неодолимому ихъ напору.

При самомъ приближеніи опасностей, Г. Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Бревернъ*, не оставилъ принять необходимыя мѣры для подавляющей помощи жителямъ города Митавы и окрестностей. Онъ учредилъ въ ратушѣ, подъ предѣлательствомъ дѣятельнаго бургомистра, *фонъ Цуккалмагліа*, и надежнѣйшихъ биргеровъ, комиссію для спасенія погибавшихъ и для призванія требующихъ помощи. Сія комиссія, вмѣстѣ съ полиціею, дѣйствуетъ по начертанію своему денно и нощно, съ похвальнѣйшимъ усердіемъ и съ трогательнымъ самоотверженіемъ. Само Провидѣніе благословляетъ каждое усиліе ея. Ею спасено и призвано слишкомъ 1,000 людей, находившихся въ величайшей опасности; изъ нихъ вѣрнобы погибла большая часть если бы порученіе вверено было людямъ, менѣе великодушнымъ и болѣе расчетливымъ. Какъ сладосно и утѣшительно было видѣть развитіе столь многихъ гражданскихъ добродѣтелей въ людяхъ, на которыхъ, по обыкновенію, не обращается большаго вниманія! Всѣ неодолимыя затрудненія представлявшіяся въ первую минуту человѣколюбивѣйшему дѣлу, спасенію погибавшихъ, были немедленно побѣждены. Явились лодки, которыхъ не было; построились плоты, изъ чѣйхъ досокъ и бревенъ неизвѣстно; и нашлись опытные и искусные пловцы, умѣвшіе преодолѣть на утлыхъ ладьяхъ и быстромъ стремленіи разъяренной стихіи, и всѣ опасности предпріятія. И все это совершилось, такъ сказать, въ одно мгновеніе. Одно упованіе на Господа Бога, одно убѣжденіе, что каждый добрый подвигъ удостоится благотворнаго одобренія Отца великой семьи Русской, могли осуществить это чудо — Хвала и слава доброму обществу Митавскихъ биргеровъ! — Но обратимся къ предмету.

Коль скоро всѣ сообщенія между городомъ и замкомъ начали прекращаться. Г. Гражданскій Губернаторъ перенравился изъ него въ городъ, и расположился въ домѣ Митавской почтовой станціи, для лучшаго споспѣшествованія отклоненію нуждъ и несчастій, неизменно умножавшихся.

Комиссія и полиція, денно и нощно дѣйствующія, успѣли спасти изъ внезапно потопившихся домовъ Митавскихъ предмѣстій и изъ многихъ крестьянскихъ сѣлъ, слишкомъ тысячу человекъ. Они были привезены благополучно въ городъ, размѣщены въ обывательскихъ домахъ, хозяева коихъ приняли ихъ радушно, и всѣ они снабжаются отъ комиссіи, на счетъ городскихъ суммъ, хорошимъ хлѣбомъ и необходимыми содержаніемъ (Однаго хлѣба раздается въ сутки до 400 фунтовъ). Независимо отъ сего, комиссія посылаетъ непрерывно на восьми лодкахъ, съ членами своими и съ другими человѣколюбивыми лицами, къ числу которыхъ принадлежатъ и Секретарь Добленскаго Уезднаго Суда, *Блезе*, жизненные припасы въ тѣ отдаленные потопленные дома за городомъ, въ которыхъ несчастные жители, по собственному желанію, остаются на чердакахъ и крышахъ, не рѣшаясь разстаться съ пожитками своими. И эту разсылку жизненныхъ потребностей, комиссія совершаетъ на пространствахъ отъ пяти до семи и болѣе верстъ отъ города, на лодкахъ по разъяреннымъ и быстро-стремляющимся пучинамъ. Независимо отъ нихъ, члены комиссіи разъѣзжаютъ въ продолженіе каждой ночи по предмѣстіямъ, и оберегаютъ оставленные жителями, потопленные дома, отъ похищенія изъ нихъ имущества. На все это нельзя смотрѣть безъ сердечнаго удивленія.

Заключу изображеніе трогательной этой картины человѣколюбивѣйшихъ подвиговъ еще одною чертою. Не всѣ жители города Митавы могли принимать дѣятельное участіе въ спасеніи погибавшихъ, но многие споспѣшествуютъ къ успокоенію и продовольствію ихъ. Комиссія получаетъ ежедневно отъ многихъ жителей по сту и болѣе порцій сытныхъ суповъ и похлѣбковъ, для раздачи нуждающимся. Открытый сборъ денежныхъ приношеній въ пользу несчастныхъ, обѣщаетъ хорошіе результаты. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 5-го Мая.

Сегодня Дипломатическій Корпусъ, имѣлъ честь посѣщать Великую Герцогиню Стефанію *Баденскую* прибывшую сюда 1-го ч. с. м.

— Его Свѣта. Герцогъ *Лукскій* изъ Италіи сюда прибылъ.

— Императорско-Россійскій Посланникъ *Таму-*

да и въ нѣкоторыхъ мѣстахъ musiało ulecъ mocnemu i niepokonanemu jej naciskowi.

За зближеніемъ сія неbezpieczeństw, P. Cywilny Gubernator, Rzeczywisty Radzca Stanu *Brewern*, nie o-mieszkiał przedsięwziąć istotnie potrzebnych środków, dla udzielenia pomocy mieszkańcom miasta Nitawy i okolic. Złożył on w Ratuszu, pod prezydencyą czynnego Burmistrza, *von Zuckalmaglia* i znaczniejszych obywateli, kommissyą dla ratowania ginących i udzielania potrzebującym pomocy. Ta kommissya, wspólnie z Policją, działa podług zdania swojego dniem i nocą, z gorliwością godną największych pochwał i z uderzającym własnem poświęceniem się. Sama Opatrzność błogosławi każde jej usiłowanie. Zostało przez nią uratowanych i opatrzonych więcej 1,000 ludzi, którzy znajdowali się w największem niebezpieczeństwie; większą z nich część zapewne zginęła, gdyby zlecenie dane było ludziom mniej wspaniałomyślnym, a więcej rozważnym. Jak słodką i pocieszającą rzeczą było widzieć rozwinięcie się tylu cnot obywatelskich w ludziach, na których zazwyczaj nie zwraca się wielka uwaga! Wszystkie trudności, jakie się natrafiły w pierwszej chwili dzieła ludzkości ratowania ginących, były natychmiast pokonane. Zjawili się łodzie, których nie było; porobiono płyty, z czyich berwion i desek nie wiadomo; znaleźli się zręczni i doświadczeni pływacze, którzy umieli zwyciężać na wątych łodziach i gwałtowny prąd rozlukanego żywiołu, i wszystkie niebezpieczeństwa przedsięwzięcia. Wszystko się to stało, że tak powiem, w jednej chwili. Sama tylko nadzieja w Bogu, samo przekonanie, że każdy dobry uczynek zasłuży na pochwałę dobrotliwą Ojca wielkiej rodziny Ruskiej, mogły ten cud ziścić. — Chwała i sława dobremu towarzystwu obywateli Nitawy! — Ale powróćmy dorzeczy.

Jak tylko wszystkie komunikacye między miastem a zamkiem zaczęły ustawać, P. Cywilny Gubernator przeprawił się z zamku do miasta, i ulokował się w domu Nitawskiej pocztowej stacyi dla lepszego przykładania się do uprzątnienia niedostatku i nieszczęść, coraz bardziej pomnażających się.

Kommissya i policya, dniem i nocą działająca, zdołały uratować z nagle zalanych domow Nitawskich przedmieść i z wielu wsi włocisciankich, więcej tysięcy osób. Przywieziono je szczęśliwie do miasta, umieszczono po obywatelskich domach, gdzie gospodarze uprzejmie ich przyjęli, i wszyscy są opatrywani przez kommissyą, kosztem summ miejskich, dobrym chlebem i niezbędnem utrzymaniem (Samego chleba rozdaje się na dzień do 400 funtow). Niezależnie od tego, Kommissya posyła bez ustanku na ośmiu łodziach, z swojemi członkami i innemi miłosierdnymi osobami, do których liczby należy i Sekretarz Dobleńskiego Sądu Powiatowego, *Bleze*, żywność do tych dalekich wodą zalanych domow za miastem, w których nieszczęśliwi mieszkańcy, z własnej chęci pozostają na poddaszach i dachach, nie odważając się rozstać z swoją własnością. To rozsyłanie żywności, kommissya uskutecznia na przestrzeni pięciu do siedmiu i więcej wiorst od miasta, łodziami po rozlukanym i bystrym potoku. Oprócz tego członkowie kommissyi przejeżdżają co noc przedmieścia, i zabezpieczają opuszczone przez mieszkańców, zatopione domy, od rozchwywania z nich ruchomości. Na to wszystko nie można spoglądać bez prawdziwej rozkoszy serca.

Zakończę opisanie tkliwego tego obrazu poświęcenia się ludzkości jeszcze jednym rysem. Nie wszyscy mieszkańcy miasta Nitawy mogli przyymować czynny udział w ratowaniu ginących, ale wielu dopomaga do pocieszenia i opatrzenia ich żywnością. Kommissya od wielu mieszkańców otrzymuje co dzień po sto i więcej porcy posilnych zup i rosółow, dla rozdawania potrzebującym. Otworzona skłádka pieniężnych ofiar na rzecz nieszczęśliwych, piękne obiecuje wypadki. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

AUSTRIA.

Wiedeń, dnia 3 Maja.

Dzisiaj Korpus Dyplomatyczny miał honor odwiedzić Wielką Xiężnę Stefanią *Badeńską*, która przybyła tu d. 1-go t. m.

— Jego Wys. Xiążę *Zukieski* ze Włoch tu przybył.

— Poseł Cesarsko-Rossyyski *Tatyszczew*, udał się

ицевъ отправился вчера въ Венецію, какъ слышно по частнымъ деламъ.

— Надворный Совѣтъ. Баронъ *Гюгель*, который во время отпуска нашего Посланника въ Парижъ, Графа *Аппони*, будетъ тамъ исправляющимъ дѣла, третьего дня вечеромъ выѣхалъ отсюда. (A.P.S.Z.)

Ф р а н ц и я.
Парижъ, 2-го Мая.

Король вчера, какъ въ день своего тезоименитства, принималъ поздравленія Министровъ, Маршаловъ и Адмираловъ, Депутатовъ Палаты Перовъ и Палаты Депутатовъ, Королевскаго Суда, Трибунала первой инстанціи, Счетнаго суда, Совѣта Народнаго Просвѣщенія, Института, чиновниковъ Префектуры, Городскаго Совѣта и Меровъ столицы, торговой Палаты, Реформатской, Лютеранской и Еврейской консисторій, также Офицеровъ гарнизона и національной гвардіи. Въ 4 часа, представлялся Его Величеству дипломатическій корпусъ, отъ имени коего Австрійскій Посланникъ Графъ *Аппони*, произнесъ слѣдующую рѣчь:

„Дипломатическій корпусъ по случаю тезоименитства В. В-ва, имѣетъ честь принести дань своего непереложнаго желанія счастья В. В-ву и Вашей Августѣйшей Фамиліи, а также спокойствія и благоденствія Франціи. Мы радуемся при мысли, что связь, въ которую намѣренъ вступить наслѣдный Принцъ Герцогъ *Орлеанскій*, служить ручательствомъ, что наши желанія исполнятся. Окончиваемъ чувствами радости и надежды, которыя уже возбудило объявленіе столь важнаго для Франціи и столь соответственнаго склонностямъ В. В-ва и Ея Велич. Королевы событія, и просимъ Васъ Государь, принять милостиво наши почтительныя и искреннія желанія.“

Король отвѣчалъ:

„Съ живѣйшимъ удовольствіемъ принимаю Я ваши поздравленія съ предстоящимъ бракомъ старшаго Моего сына, Наслѣднаго Принца Герцога *Орлеанскаго*. Надѣюсь, что сіе событіе, столь благополучное для всей Моей фамиліи, послужитъ для Франціи новымъ залогомъ спокойствія и безопасности, которыя всегда были ревностнѣйшимъ Моимъ желаніемъ. Благодарю васъ за желанія приносимыя вами въ день Моего тезоименитства отъ имени дипломатическаго корпуса, и Я съ признательностію принимаю ваши чувствованія, касательно Франціи, Меня самаго, и Моей фамиліи.“

Въ 6 час. Король обѣдалъ въ семейственномъ кругу и послѣ стола отправились всѣ на балконъ, для слушанія музыки игравшей на Тюильерійскомъ дворѣ. При появленіи Короля, собравшіяся во множествѣ народъ, приветствовали его громогласными восклицаніями, которыя повторены были снова при возвращеніи Е. В-ва въ комнаты. Съ наступленіемъ сумрака, вся Королевская фамилія отправилась въ павильонъ Флоры, чтобы смотреть оттуда на великолѣпный фейерверкъ, который зажженъ былъ въ 8½ час., на первомъ планѣ коего, представленъ фасадъ Версальскаго замка со стороны сада, съ ближними фонтанами, которые здѣсь представлены были въ разноцвѣтномъ огненномъ дождѣ. И здѣсь также со всѣхъ сторонъ тѣснилось множество народа, и ни какое происшествіе не помѣшало общей веселости, которая еще была увеличена прекрасною погодою, наступившею послѣ мокрой и холодной. Всѣ стремились въ Тюильери и на Элизейскія поля, и до поздней ночи прохаживались по улицамъ, гдѣ публичные зданія и многіе частныя дома, были иллюминированы. Также и войско получило особенное вознагражденіе, ибо кромѣ обыкновеннаго отпущено на каждый столъ по 15 фр., для каждого унтеръ-Офицера 1½ фр. и для каждого солдата 75 цент.

— Въ письмѣ изъ Байонны отъ 28 Апрѣля содержится: „Изъ главной квартиры *Донъ-Карлоса*, извѣдомляютъ отъ 25 Апрѣля: „Мы узнали, что непріятели хотятъ усилить командуемый *Эвансомъ* корпусъ 15-ю баталіонами, безъ сомнѣнія для нападенія на наши линіи отъ Ируна и Гернани. Желаемъ, чтобы непріятель могъ удержаться при сихъ планахъ; ибо онъ потомъ получилъ бы еще лучший урокъ нежели 16 Марта. Въ Ирунѣ, Гернани, Толозѣ и окрестностяхъ у насъ есть 24 баталіона, а 20 другихъ можно бы еще скоро послать на мѣсто, откуда на насъ хотятъ сдѣлать нападеніе. За худую погоду, а можетъ быть въ ожиданіи нападенія непріятеля, экспедиція въ Кастилію будетъ отложена.“

— Письмо изъ Сарагоссы отъ 24 Апрѣля сообщаетъ слѣдующее: „Карлистскій предводитель *Арбонисъ*, нечаяннымъ нападеніемъ взявъ укрѣпленіе Масалькоренца. 60 національныхъ гвардейцевъ, 3 воза амуніціи 100 ружьевъ и много одежды, досталось не-

вчора до Венечии, и мѣня, że w interesach prywatnych.

— Radzca Dworu, Baron *Hügel*, który podczas urlopu Posła naszego w Paryżu Hrabiego *Appony*, będzie tam sprawującym obowiązki, zawczora wieczorem ztąd wyjechał. (A.P.S.Z.)

FRANCYA.
Paryż, dnia 2-go Maja.

Król wczora, jako w dzień swoich imienin, przyjmował powinszowania Ministrów, Marszałków i Admiratów, Deputacyą Izby Parów i Izby Deputowanych, Sądu Kassacyjnego, Sądu Królewskiego Trybunału pierwszej instancyi, Izby Obrachunkowej, Rady oświecenia narodowego, Instytutu, Urzędników Prefektury, Rady mieyskiej i Merów stolicy, Izby handlowej, Konsystorzów Reformowanego, Luterskiego i Izraelskiego, również Oficerów załogi i Gwardyi Narodowej. O godzinie 4 do Jego Kr. Mości wprowadzony był Korpus Dyplomatyczny, w imieniu którego, Poseł Austriacki, Hrabia *Appony*, miał następującą przemowę:

„Korpus Dyplomatyczny, z okoliczności imienin W. Kr. Mości, ma honor składać hołd niezmiennych swych życzeń szczęścia W. Kr. Mości i Jego Najjaśniejszej familii, jako też spokojności i pomyślności Francyi. Cieszymy się myślą, że związek, który ma zawrzeć Następcę tronu Xiążę *Orléans*, uczyni nam zaręczenie spełnienia życzeń naszych. Kończymy uczuciami radości i nadziei, które już wzbudziło obwieśczenie tak ważnego dla Francyi, oraz tak odpowiadającego chęciom Waszej Kr. Mości i Królowej Jey Mości wypadku, i prosimy Cię, Najjaśniejszy Panie, nasze życzenia szczere i pełne uszanowania, łaskawie przyjąć.“

Król na to odpowiedział:

„Z najwyższem ukontentowaniem przyjmuję W Pańów powinszowania mającego nastąpić zaślubienia starszego syna mojego Następcy tronu Xięcia *Orleañskiego*. Spodziewam się, że ten, dla mojej familii tak szczęśliwy wypadek, dla Francyi stanie się nową rękocymską tej spokojności i bezpieczeństwa, które zapewnić dla kraju, zawsze było gorliwem mojem dążeniem. Dziękuję za życzenia, które w dzień moich imienin wynurzone mi są w imieniu Korpusu Dyplomatycznego, i głęboko przejęty jestem uczuciami, które oświadczacie dla Francyi, dla Mnie i Mojej familii.“

O godzinie 6-tej, Król obiadował w kole familijném, i po skończeniu udali się wszyscy na balkon, dla słuchania muzyki, grającej na dziedzińcu Tuilleryjskim. Król, za ukazaniem się, zewsząd powitany był głośniejszymi okrzykami zgromadzonego ludu, podobnie rozległy się okrzyki, gdy Król powracał do swych pokoi. Gdy już zmierzchno, cała rodzina Królewska udała się do pawilonu Flory, ażeby wiedzieć ztamtąd wspaniały fajerwerk, który spalony był o pół do 9-tej i którego główna wystawa okazywała fasadę zamku Wersalskiego ku ogrodowi z poblizkimi wodotryskami, które tu wyobrażone były w różnobarwnym deszczu ognistym. Również i tu zgromadzało się ze wszystkich stron mnóstwo ludu, lecz żaden przypadek nie zmieszał wesołości powszechnej, która jeszcze się powiększyła, z przyczyny pięknej pogody, która nastąpiła po wilgotnej i zimnej. Wszyscy spieszyli do Tuilleries i na Pola Elizejskie, i do późna przechadzali się po ulicach, gdzie budowy publiczne i wiele domów prywatnych rzęsiście były oświecone. Wojsko podobnie otrzymało szczególne wynagrodzenia, gdyż, oprócz zwyczajnego, wydano jeszcze tym razem na każdy stół po 15 fran., dla każdego podoficera 1½ fran. i dla każdego żołnierza po 75 cent.

— W liście z Bayonny pod d. 28 Kwietnia czytamy: „Z główney kwatery *Don Carlosa* donoszą pod d. 25 Kwietnia: „Dowiadujemy się, że nieprzyjacieli chce wzmocnić 15 batalionami korpus, dowodzony przez *Jenerała Evans*, zapewne dla uderzenia na nasze linie od Irun i Hernani. Życzymy, ażeby nieprzyjacieli mógł się ostać przy tych planach, miałby potem lepszą jeszcze lekcję, aniżeli 16-go Marca. W Irun, Hernani i okolicach mamy 24 bataliony, i moglibyśmy jeszcze 20 drugih, prędko przesłać na punkt, gdzie na nas mają uderzyć. Dla złej pogody, a może byż z przyczyny oczekiwania uderzenia nieprzyjacielskiego, wyprawa do Kastylji będzie odłożoną.“

— List z Saragossy pod d. 24 Kwietnia donosi: „Dowódzca Karolistowski *Arbonis*, niespodzianem uderzeniem wziął warownię Masalcoricha. 60 gwardzystów narodowych, 3 wozy ammunicyjne, 100 karabinów i wiele odzienia, dostało się w ręce nieprzyjaciela. Miastecz-

приятелю. Небольшой городъ Санта-Колонна сдался; Карлисты взяли 400 унцій золота и кроме того городъ долженъ былъ обзавестись, каждую четверть года платить обыкновенную подать Карлистамъ; они напротивъ обязались, не препятствовать жителямъ въ ихъ занятіяхъ.“

— Контръ-Адмиралъ *Галоа*, известный по своимъ заслугамъ при Анконѣ, призванъ въ Парижъ. Кажется, что онъ назначенъ представителемъ морскаго войска въ день брака Герцога *Орлеанскаго*. Говорятъ также о морской экспедиціи къ Мозамбикскимъ берегамъ, гдѣ Адмиралъ долженъ будетъ устроить наши коммерческія сношенія съ разными Владѣтелями, предпочитающими сношенія съ Франціею, злоупотребленіямъ Англичанъ.

— Нѣкоторые съ точностію утверждаютъ, что Гг. *Барте* и *Бернарзъ*, вознамѣрились удалиться изъ кабинета.

— Проектъ закона на счетъ суммъ для Алжира, послѣ продолжительныхъ о томъ споровъ, принятъ напослѣдокъ 26-го ч. с. м., большинствомъ 193 противу 59 голосовъ.

— Теперь говорятъ здѣсь съ нѣкоторою точностію, что нынѣшнее Министертво занимается проектомъ касательно амнистіи, которая будетъ обнародована во время бракосочетанія Герцога Наслѣдника престола. Однимъ изъ условій этой амнистіи есть повелѣніе, не находится въ продолженіи 5 лѣтъ въ Парижѣ ни одному изъ помилованныхъ Государственныхъ преступниковъ. — Опять распространился слухъ о бракосочетаніи Герцога *Немурскаго* съ дочерью *Донъ-Франциско-де-Паула*.

3-го Мая.

Вчера принималъ Король Князя *Таллейрана* и потомъ председательствовалъ въ Министерскомъ Совѣтѣ.

— *Жур. Прѣвій* пишетъ слѣдующее: „Герцогъ *Броли* выѣзжаетъ на сихъ дняхъ для встрѣчи Принцессы Елены *Мекленбургской*. Говорятъ, что онъ поѣдетъ за ней въ Германію. Генералъ-Лейтенантъ *Гурго* отправленный Королемъ, съ своей стороны поѣдетъ до Французскихъ границъ на встрѣчу Ея Высоч. Принцесса 26 Мая прибудетъ въ Мецъ и 28 не заѣзжая въ столицу, въ Фонтенебло. 30 ч. въ замкѣ Фонтенебло, который теперь совершенно перестроенъ, празднуемо будетъ бракосочетаніе. Король, фамилія четыре дня останется въ Фонтенебло, гдѣ будутъ великолѣпныя торжества, потомъ на нѣсколько дней выѣдетъ въ Парижъ и оттуда въ Трианонъ, гдѣ Ихъ В-ва и Ихъ Высоч. пробудутъ до открытія Версальскаго музея. Неопредѣлено еще время, когда даны будутъ торжества отъ города Парижа.“

— Сегодня *Менье* изъ тюрьмы Люксембургскаго дворца переведенъ въ Консьержери, и потомъ будетъ посаженъ въ тюрьмѣ на горѣ Св. Михаила.

— Въ субботу въ оперномъ театрѣ, данъ будетъ большой балъ въ пользу нуждающихся Ліонскихъ работниковъ. Дамы явятся въ платьѣ изъ Ліонскихъ издѣлій, купленномъ единственно для сей цѣли.

— *Gazette de France* сообщаетъ извѣстія съ Испанскихъ границъ отъ 29 ч. прош. м., по коимъ Генералъ *Эспартеро* съ 18-ю баталіонами оставилъ Бильбао, чтобы соединиться съ *Эвансомъ* въ Ст. Себастьянѣ. *Донъ-Карлосъ*, въ память сраженія при Оріаменди, установилъ военный почетный знакъ.

— Г. Юлій *Юманзъ*, второй Секретарь Посольства въ Берлинѣ, вчера съ депешами къ Правительству сюда прибылъ. *Жур. Прѣвій* уведомляетъ, что онъ привезъ утвержденіе брачнаго договора.

4-го Мая.

По донесеніямъ изъ Орана отъ 21-го ч. прош. м. Генералъ *Бюжо* былъ намѣренъ выступить въ поле 25 ч. Апрѣля съ своимъ войскомъ. О переговорахъ на счетъ мира съ *Абдель-Кадеромъ*, ничего уже не слышно.

— Министерскіе журналы сегодня уведомляютъ, что въ будущее воскресенье Король будетъ осматривать національную гвардію. Многіе почитаютъ этотъ поступокъ преждевременною отважностію; думаютъ даже, что въ случаѣ, если полицейскія донесенія не будутъ удовлетворительны, объявленный смотръ будетъ оставленъ.

— По донесеніямъ изъ Байонны отъ 30 ч. пр. м. начались уже дѣйствія Христиановъ. Со стороны Пасажа, одна ихъ колонна отняла у Карлистовъ укрѣпленное мѣсто при Лезо. Однакожъ кажется, что главное движеніе изъ Санъ-Себастьянъ, последуетъ чрезъ 5 или 6 дней и до тѣхъ поръ безъ сомнѣнія будутъ на этомъ пунктѣ дополнять войско.

5-го Мая.

Графъ *Себастьяни*, который уже три раза собирался ѣхать въ Лондонъ, кажется намѣренъ здѣсь остаться до свадьбы Герцога *Орлеанскаго*.

ko Santa Colona kapitulowało, zapłaciło Karolistom 400 uncyy złota, i oprócz tego przymuszone było obowiązać się, opłacać kwartalnie zwyczajny podatek Karolistom; ci zaś ze swojej strony obowiązali się, że mieszkańcom nie będące przerwy w ich zatrudnieniach.“

— Kontr-Admirał *Gallois*, znany z zasług swoich pod Ankoną, został powołany do Paryża. Zdaje się, że przeznaczony jest na Reprezentanta marynarki w dniu zaślubin Xięcia *Orleańskiego*. Mówią przy tém o wyprawie morskiej do wybrzeżów Mozambiku, gdzie Admirał będzie w obowiązku uregulować nasze stosunki handlowe z różnemi władzami, przekładającemi stosunki z Francją nad uzurpacją Anglików.

— Niektóre osoby utrzymują za rzecz pewną, że PP. *Barthe* i *Bernard*, postanowili usunąć się z Gabinetu.

— Projekt do prawa względem funduszy na Algier, po długich o tę rzecz naradach, został nareszcie przyjęty dnia 26 b. m. większością 193, przeciwko 59 głosom.

— Dziś mówią tu z niejaką pewnością, że teraźniejszy Ministeryum pracuje nad projektem do amnestyi znacznie rozciąstej, która będzie ogłoszona podczas ślubu Królewica Następcy tronu. Jednym z warunków tej amnestyi, ma być zakaz znajdowania się przez lat 5 w Paryżu, każdemu z ułaskawionych przestępców politycznych. — Wznawiają także pogłoskę o małżeństwie Xięcia *Némours*, z córką Infanta *Don Francisco de Paula*.

Dnia 3.

Król przyjmował wczora Xięcia *Talleyranda*, a potem przewodniczył na Radzie Ministeryalnej.

— W *Dzienniku Rozpraw* czytamy: „Xiąże *Broglie* ma w tych dniach wyjechać na spotkanie Xiężniczki *Meklenburskiej*. Mówią, że Par naprzeciw niej pojedzie do Niemiec. Jenerał-Porucznik *Gourgaud*, wysłany przez Króla ze swojej strony, pojedzie naprzeciw Jej Wysokości na granice francuskie. Xiężniczka d. 26 Maja przybędzie do Metz, a d. 28, nie zajeżdżając do stolicy, stanie w Fontainebleau. Obrzęd zaślubienia dnia 30 obchodzony będzie w zamku Fontainebleau, który teraz nayokazalej zrestaurowano. Rodzina Królewska, 4 dni pozostanie w Fontainebleau, gdzie będą wspólnie ucztę, potem na dni kilka uda się do Paryża, a zamtąd do Trianon, gdzie Królewstwo Ich Mość i Ich Kr. Wys. pozostaną do otwarcia Wersalskiego Muzeum. Nie oznaczono jeszcze czasu, w którym miasto Paryż dawać będzie ucztę.“

— *Meunier* z więzienia w pałacu Luxemburskim, przeprowadzony dzisiaj został do Conciérgerie, a potem zamknięty będzie w więzieniu na górze St. Michel.

— W sobotę w teatrze opery, dany będzie wielki bal na dochód nie mających sposobu do życia Lyonskich robotników. Damy wszystkie mają być w sukniach z materyi Lyonskich, które jedynie na ten cel będą kupione.

— *Gazette de France* udziela wiadomości od granic Hiszpańskich pod d. 29 z. m., podług których, Jenerał *Espartero* na czele 18-tu batalionów opuścił Bilbao dla połączenia się z *Evansem* w St. Sebastian. *Don Carlos*, na pamiątkę bitwy pod Oriamendi, ustanowił honorowy znak wojskowy.

— P. Juliusz *Humann*, drugi Sekretarz Poselstwa w Berlinie, wczora, jako goniec z depeszami do Rządu przybył. *Dziennik Rozpraw* donosi, że przywoził potwierdzenie układów ślubnych.

Dnia 4.

Podług doniesień z Oranu d. 21 z. m., było zamiarem Jenerała *Bugeaud*, wyruszyć d. 25 Kwietnia na czele wojska swego. O układach względem pokoju z *Abdel-Kaderem* ucichło już zupełnie.

— Dzienniki ministeryalne donoszą dzisiaj, że w przyszłą niedzielę odbędzie Król przegląd gwardyi narodowej. Wiele osób uważa to postąpienie za krok przedwczesnie śmiały; mniemają nawet, iż w razie, gdyby raporta policyjne nie były dość zaspakajające, zapowiedziany przegląd odwołany zostanie.

— Podług doniesień z Bayonny daty 30-go z. m., rozpoczęły się już działania Krystynistów. Od strony Passage, odebrała jedna z ich kolumn obronne stanowisko Karolistom pod Lezo. Zdaje się wszakże, że główne poruszenie z San Sebastian, dopiero za dni 5 lub 6 będzie mogło nastąpić: dotąd bowiem potrwa zapewne uzupełnienie sił na tym punkcie.

Dnia 5.

Hrabia *Sebastiani*, który trzy razy czynił przygotowania do odjazdu swojego do Londynu, zdaje się pozostanie teraz aż do zaślubienia Xięcia *Orleańskiego*.

де и Королевскаго Лейбъ-Медика *Тельнинга*, 11-го ч. отправится отсюда и вѣроятно 17-го ч. прибудетъ въ Берлинъ, чтобы присутствовать при тамошнихъ весеннихъ маневрахъ. Вчера Его Высочество дѣлалъ прощальный визитъ Министру Иностранныхъ Дѣлъ, Графу *Веттерштедту*. (A.P.S.Z.)

ИСПАНИИ.

Мадридъ, 25-го Апрѣля.

Вдовствующая Королева наименовала Архіепископа Мексиканскаго и перваго раздавателя милостыни и Патріарха Индѣйскаго, *Донъ Педро Хосе Фонте*, Великимъ Канцлеромъ Ордена *Карла III* и *Исабеллы Католической*, а Генераль Маіора *Квироса*, временнымъ Инспекторомъ національной гвардіи Королевства.

— Вооруженія *Донъ Карлоса*, занимаютъ теперь здѣсь тѣмъ болѣе публику, что полагаютъ, будто Мадридъ недостаточно готовится противу нападеныя. Также находящіяся въ близи войска, совершенно предались распутству.

— *Patriot* уведомляетъ, что послѣдовало примиреніе между *Донъ Карлосомъ* и *Гомесомъ*, и что послѣдній находится при Инфантъ *Донъ Себастьянѣ*.

— Третьяго дня Г. *Мендизабаль*, даль для вдовы *Мини* большое пищество, въ которомъ участвовали Гг. *Аргеллесъ*, *Герреросъ* и *Санхо*. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 4-го Апрѣля.

Французскіе Коммиссары назначенные для договоровъ на счетъ таможеннаго тарифа, по повелѣнію своего правительства отложили это дѣло, пока не будетъ заключенъ торговый договоръ, на основаніяхъ объявленныхъ Англіею, касательно чего Французское Правительство совершенно согласно съ Англійскимъ. Между тѣмъ прежде, нежели это будетъ сдѣлано, здѣшнимъ купцамъ представленъ лестный для нихъ Султанскій Гатишерифъ, дозволяющій учредить коммерческой судъ, изъ одинаковаго числа купцовъ со стороны Христіанъ и Турокъ.

— (*Смир. Жур.*) Извѣстный предводитель Курдовъ *Ревандусъ-Бей*, который какъ извѣстно со взятія своего въ неволю находится здѣсь, пользуясь праздникомъ Бейрама, представился Султану на пути въ мечеть и изъявилъ свое сожалѣніе на счетъ происшедшаго. Султанъ принялъ его благосклонно и простилъ. Полагаютъ, что *Ревандусъ-Бей* немедленно выйдетъ въ Курдистанъ и всячески постарается, чтобы оправдать сдѣланное ему довѣріе.

— Капитанъ-Паша возвратился изъ своего Пашалыка, куда онъ было отправился для окончанія образованія національной милиціи.

— По новѣйшимъ извѣстіямъ отъ Таврійской арміи, *Гафисъ-Паша*, одержалъ блистательную побѣду надъ мятежными Курдами, и между прочимъ отобралъ у нихъ 60,000 овецъ.

19-го Апрѣля.

Путешествіе, которое Султанъ думаетъ предпринять въ Варну, почти исключительно обратило на себя вниманіе здѣшней публики. Слышно, что Его Высоч. 23-го Мугаррема (29 Апрѣля) оставитъ сію столицу, отправляясь моремъ въ Варну, и потому будетъ осматривать нѣкоторые крѣпости на Дунаѣ. Султанъ намѣренъ возвращаться чрезъ Адрианополь и торжествовать здѣсь празднество Мевлудъ (Рожденіе Пророка), которое приходится 16 Іюня. Для сдѣланія приготовленій къ принатію Его Высоч., уже 12 ч. с. м. *Недшибъ-Паша*, на Австрійскомъ пароходѣ *Фердинандъ I* отправился въ Варну. Пароходъ сей туда и обратно совершилъ путь менѣе нежели въ 48 часовъ.

— Сего м. 15-го ч. Великобританскій Посланникъ Лордъ *Понсомби*, имѣлъ у Султана аудіенцію и поднесъ ему письмо Англійскаго Короля, относительно присланныхъ въ послѣднее время симъ монархомъ подарковъ, состоящихъ изъ моделей разнаго рода оружія и великолѣпнаго фаетона. Его Высоч. принялъ Посланника съ благосклонностію, и подарилъ ему и первому переводчику Посольства Г-ну *Пизани* богатыя, осыпанныя брилліантами табакерки. Прочіе Англійскіе офицеры получили украшенія *Нисхани Ифтигаръ*.

Смирна, 8-го Апрѣля.

По донесенію здѣшняго журнала *Мегмедъ-Али* потерпѣлъ ужасное пораженіе въ Геджасѣ. Командующій войскомъ будто съ 4 только людьми прибылъ въ Каиръ, всѣ же прочіе убиты или взяты въ плѣнъ. Въ слѣдствіе сего происшествія, половина находящихся въ Сиріи Египетскихъ войскъ, получила приказаніе, тотчасъ отправиться въ Египетъ, гдѣ, кажется, Паша приготовилъ ужасную экспедицію въ Геджасъ, надъ которою какъ полагаютъ, приметъ команду *Ибрагимъ-Паша*. (A.P.S.Z.)

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Мал 11 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. Леезъ Боровскій.

бощаго *Thelning*, дня 11 зтад wyjedzie i zapewne dnia 17 przybędzie do Berlina, dla znajdowania się na tamiecznych manewrach wiosennych. — Wczora J. Kr. Wys. był na pożegnaniu u Ministra spraw zagranicznych, Hrabiego *Wetterstedt*. (A.P.S.Z.)

ИСПАНИИ.

Мадридъ, дня 25 Квѣтня.

Крѣлова, вдова, мianowała Arcybiskupa Мексиканскаго, перваго Jalmużnika, Patryarchę Indyjskiego, *Don Pedro Jose Fonte*, Wielkimъ Kancelarzemъ orderu *Karola III* i *Izabelli Katolickiej*, а Jenerał-Majora *Don Antonio Quiroga* tymczasowymъ Inspektoremъ gwardyi narodowej Królestwa.

— Ubrojenia *Don Carlosa*, zajmują tém więcej naszą publiczność, iż rozumiano, że Mадридъ niedostatecznie zabezpiecza się od napadu. Takozъ w bliskości znajdujące się woyska, są w stanie zupełney demoralizacyi.

— *Patriot* donosi, że nastąpiło pojednanie między *Don Carlosem* а *Gomezem*, i że ostatni towarzyszy Infantowi *Don Sebastian*.

— Zawczora P. *Mendizabal*, dla wdowy po *Minie*, dawał wielką ucztę, na którę się znajdowali PP. *Arguelles*, *Herreros* i *Sancho*. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, д. 4 Квѣтня.

Коммисары французскіе, назначеніи до укладовъ о тарыфѣ цelną, z rozkazu Rządu swego zawiesili czynność dopóki nie będzie zawarty traktat handlowy, na zasadachъ przez Anglią podanych, w czymъ Rząd francuzki jest w nazywpełniejszyem z Rządemъ Angielskimъ porozumieniu. Tymczasem, nimъ to nastąpi, kupcomъ tutęszymъ przełożony został pomysłny dla nichъ hatiszeryfъ Sułtański, dozwalający zaprowadzenia Sądu handlowego, składającego się z równęy liczby chrześcijańskich i tureckichъ kupcówъ.

— (*Dziennik Smirneński*). Znajomy dowódzca Kurdówъ *Revandus Bey*, który, jakъ wiadomo, od wzięcia swego w niewolę tu się znajduje, korzystając z uroczystości Bayramu, stanął przedъ Sułtanemъ na drodze do meczetu i oświadczył żalъ swój za wszystko, co zasłu. Sułtanъ przyjął to łaskawie i przebaczył mu. Rozumieją, iż *Revandus Bey*, niezwłocznie uda się do Kurdystanu i wszystkie dotoży usilności, ażeby usprawiedliwić położone w nimъ zaufanie.

— Kapudan-Basza powrócił ze swego paszalıku, dokąd się był udał, dla ukończenia organizacyi milicyi narodowej.

— Podługъ nowszychъ wiadomości od woyska w Taurus, *Hafiz Basza* odniósł świetne zwycięztwo nadъ buntowniczymi Kurdami i zabrałъ imъ między innemi 60,000 owiecъ.

Дня 19.

Подрѣжъ, którą Sułtanъ zamierza przedsięwziąć do Warny, zwróciła teraz prawie wyłącznie uwagę tutęszey publiczności. Słychać, że Jego Wys. dnia 23 Muharremu (29 Квѣтня) opuści tę stolicę i morzemъ uda się do Warny, а potemъ obejrzy niektóre twierdze nadъ Dunajemъ. Sułtanъ ma zamiarъ powracać przezъ Adrianopolъ i obchodzić tu uroczystość Mewlud (urodzenie Proroka), która przypada 16-go Czerwca. Dla poczynienia przygotowańъ do przyjęcia J. Wysokości, jużъ dnia 12 t. m. *Reszid Basza* na statku parowymъ Austriackimъ *Ferdynand I*, wypłynął do Warny. Parochodъ ten, drogę tę tamъ i napowrótъ, odbyłъ mniej jakъ we 48 godzinachъ.

— Дня 15 t. m., Posełъ Brytanii Wielkiej Lordъ *Ponsomby*, miałъ posłuchanie u Sułtana i wręczyłъ mu listъ Króla Angielskiego, względemъ przysłanychъ ostatnimъ razemъ od tego Monarchy подарункówъ, składającychъ się zъ modeli i różnychъ gatunkówъ broni i wspólnaго faetonu. Sułtanъ przyjąłъ Posła zъ uprzejmością, i udarowałъ go, orazъ pierwszego tłumacza Poselstwa P. *Pisani*, tabakierami, osypanemi brylantami. Dalsi Angielscy oficerowie otrzymali przy témъ zdarzeniu ozdobę *Nischani Iftihar*.

Смирна, 8-го Квѣтня.

Podługъ doniesieńъ tutęszego dziennika, *Mehmed Ali* okropną poniosłъ klęskę w Hedžas. Główny dowódzca woyska ze 4-ma tylko osobami przybyłъ do Kairu, wszyscy zaśъ inni zostali zabici lubъ wzięci w niewolę. Skutkiemъ tego wypadku, połowa znajdującychъ się w Syryi woyskъ Egiptскихъ, otrzymała rozkazъ natychmiastъ udać się do Egiptu, gdzie Basza, jakъ się zdaje, przygotowuje wielką wyprawę przeciwkoъ Hedžas, któreу dowództwo, jakъ rozumieją, poruczone będzie *Ibrahimowi Baszy*. (A.P.S.Z.)